

UZASADNIENIE

S. P. wystąpił z wnioskiem o stwierdzenie, że spadek po B. P., zmarłej 8 sierpnia 2014 roku w P. i tu ostatnio stale przed śmiercią zamieszkałej, na podstawie ustawy nabyli synowie S. P., J. P. i K. P. – po 1/3 części każdy z nich.

W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że spadkodawczyni nie pozostawiła testamentu, zaś do kręgu jej spadkobierców ustawowych należą trzej wymienieni wyżej synowie, którzy nie odrzucili spadku i nie zrzekli się dziedziczenia. Dodał, że w skład spadku po B. P. nie wchodzi gospodarstwo rolne.

Uczestnik postępowania J. P. co do zasady przychylił się do wniosku z tym, iż wniósł o stwierdzenie, że spadek po B. P. na podstawie testamentu notarialnego, sporządzonego w kancelarii notariusza K. T. w dniu 15 października 1993 roku za numerem (...), nabyli J. P., A. P. (1), R. P. i A. P. (2). Uczestnik przedłożył wskazany wyżej testament i wniósł o jego otwarcie i ogłoszenie.

Postanowieniem wydanym na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy w Piszcu wezwał do udziału w przedmiotowej sprawie w sprawie w charakterze uczestników postępowania A. P. (1), R. P. i A. P. (2).

Sąd ustalił, co następuje:

B. P. zmarła 8 sierpnia 2014 roku w P., gdzie przed śmiercią stale zamieszkiwała.

W chwili śmierci B. P. była wdową. Mąż spadkodawczyni, A. P. (3), zmarł 19 stycznia 1984 roku.

B. P. pozostawiła po sobie troje dzieci: S. P., J. P. i K. P.. Innych dzieci, w tym pozamałżeńskich, przysposobionych, bądź takich które zmarły, spadkodawczyni nie miała. Nikt spadku nie odrzucił, nie zrzekał się dziedziczenia, ani nie został uznany za niegodnego dziedziczenia.

(dowód: odpis skrócony aktu zgonu spadkodawczyni k. 3; zapewnienie spadkowe uczestnika postępowania J. P. k. 13; odpis skrócony aktu zgonu męża spadkodawczyni k. 3 oraz odpisy skrócone aktów urodzeń S. P., J. P. i K. P. k. 4, 5 i 7 akt sprawy (...)Sądu Rejonowego w Piszcu)

B. P. pozostawiła testament sporządzony w dniu 15 października 1993 roku w formie aktu notarialnego w Kancelarii Notarialnej w P. przed Notariuszem K. T. za numerem Repertorium (...). W treści testamentu B. P. oświadczyła, że do spadku powołuje swojego syna J. P., jego żonę A. P. (1) oraz ich dzieci: R. P. i A. P. (2), którym przeznacza cały swój majątek w częściach równych, po 1/4 części każdemu z nich.

Na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2016 roku Sąd dokonał otwarcia i ogłoszenia testamentu spadkodawczyni.

(dowód: wypis aktu notarialnego z dnia 15.10.1993r. k. 10)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 926 § 1 k.c. prawo polskie zna dwa tytuły powołania do dziedziczenia: ustawę i testament. Tytuł powołania do spadku jest podstawowym i koniecznym wymogiem dziedziczenia.

Artykuł 926 § 2 k.c. wyraża generalną zasadę, iż powołanie do dziedziczenia z testamentu ma pierwszeństwo przed dziedziczeniem ustawowym. Zasada ta zabezpiecza pełną realizację swobody w dysponowaniu majątkiem na wypadek śmierci. Testamentowy tytuł powołania do spadku wyłącza - z zastrzeżeniem wyjątku określonego w art. 926 § 3 k.c. - powołanie z ustawy, także wówczas, gdy osoby powołane w testamencie należą do kręgu spadkobierców ustawowych.

Zgodnie z art. 950 k.c. testament może być sporządzony w formie aktu notarialnego.

Wnioskodawca i uczestnicy postępowania nie zakwestionowali ważności testamentu spadkodawczyni.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że testament spadkodawczyni B. P. sporządzony w formie aktu notarialnego jest ważny i tylko on stanowi w niniejszej sprawie tytuł powołania do spadku.

Należy podkreślić, iż jedną z naczelnych zasad prawa spadkowego jest zasada swobody testowania. Osoba fizyczna ma prawnie zagwarantowaną możliwość swobodnego dysponowania majątkiem także na wypadek śmierci. Zgodnie z tą zasadą Sąd, w oparciu o art. 1025 k.c. i powołane wyżej przepisy, stwierdził, że spadek po B. P., zgodnie z jej wolą wyrażoną w sposób ważny w testamencie z dnia 15 października 1993 roku, nabyli syn J. P., synowa A. P. (1) oraz wnukowie: R. P. i A. P. (2) – po 1/4 części każdy z nich.

Na marginesie jedynie podnieść należy, iż w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku Sąd bada jedynie, kto jest spadkobiercą (art. 670 k.p.c.). Sąd nie ustala składu i wartości spadku, które to kwestie są przedmiotem odrębnego postępowania o dział spadku (art. 684 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 520 § 1 k.p.c, zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)